

Намояндагони гурӯҳи нахзати исломӣ, ки хамакнун чодари найранг аз рӯи рохбарияташ гирифта шудааст, симои аслии худро ба намоиш гузошта истодааст. Аз аввали пайдоиши ин гурӯҳи пинхонкор, ки охиран дар никоби хизби сиёсӣ барномаҳои хоҷагонашонро дар кишвари мо амалӣ кардан мехостанд, аъзои каторӣ ва ҳатто солмандони ҳаммаслақонашон ҳам ирода ва ё ҳукуки эрод гирифтани нисбат ба аъмоли рохбаронашонро надоштанд. Хол он ки берун аз дарвозаву хонаву макони найрангбозихояшон иддаои подархавои озодбаёнию ачргузорӣ ба арзишҳои демократӣ менамуданд.

Хамин тавр Кабирӣ дар фазои виртуалию афкори умум худро нахзати сиёсатмадор вонамуд мекарду дар доираи ҳаммаслақону пайравонаш аз худ дастпарвари ягонаи ба қавле «устод»-ашонро метарошид, ки ҳатто баъди аз Тоҷикистон фирор намуданаш ҳам раҳгумзадаҳои ин ҷамъияти фиребоӣ рохбари худ дониста, бовараш карданд. Фарзияи голиб атрофи ивазнашаванда дониستاني «картаи айёр» аз ҳулки зохирпарастии ҷонибдоронаш маншаъ мегирифт, ки бо васвасаи хоҷагону пирони найрангбози ин ташкилоти террористӣ ба ҷеҳраи хунхори хизби бо ном нахзати исломӣ қисвати зебо пушонида буданд. Албатта, ба маънои гуфтори «Мор мор аст, агар қисвати зебо дорад», ки бозгӯи сурату сирати рохбари ТТ ХНИ аст, нафароне сарфаҳм менамунд, ки зеро таъсири ин доираҳои афсуншуда намондаанд.

Ин лӯъбатаки доираҳои ифротпарастии минтақа ба иллати худкомагӣ буд ва ё барномарезии хоҷагонаш, ки аз лаҳзаҳои рохбарии ТТ ХНИ-ро соҳиб шуданаш ба ҷуз баёни шакку шубҳа атрофи сулҳу ваҳдати миллӣ ва игрову фитнаангезӣ ҳарфи дигар надошт. Албатта, мавсуф аз усули хиллаву найранг дар афкори умум тухми кина мерехт, ки шояд мардуми одӣ аз баёнҳои хояш инро пай намебурданд.

Танҳо баъди ҳаводиси сентябрии соли 2015 парда аз рӯи найрангҳои ТТ ХНИ бардошта шуду ин гурӯҳи ҳампаймони терроризм бо номи аслиаш ташкилоти террористии ХНИ

шинохта шуд. Хамакнун баъд аз кӯшиши табодулотӣ давлатӣ ва дигар амалҳои хиёнаткоронаш, ки боиси халокати одамони бегуноҳ гардид, ӯ ва чанд тан аз пайравонаш дар кишварҳои Аврупо паноҳ бурда, даст ба бадномсозии давлату ҷомеаи Тоҷикистон зада истодаанд. Ин хоинони Ватан, ки зери никоби «опозитсия» дар кишварҳои Ғарб макон ихтиёр кардаанд, бо ҳар роҳу васила мекушанд то суботу оромии кишвари моро ҳалалдор созанд.

Нахзатиҳо то чое бенангу беномусанд, ки аз дуругу найрангҳои рӯйирост ҳам рӯ намегардонанд. Тавре дидем, нахзатиҳои худфурухта ба хотири худсафедкунӣ ба кавли худашон Иттиҳоди нави муҳолифинро ташкил доданд. Аммо ин на иттиҳоду паймони миллӣ, балки як рӯсиёҳие беш нест. Ин таҳкир нест, воқеият аст ва исбот ҳам дорад! Рӯсиёҳии нахзатиён ғавран ошкор шуд, вақте ки сари мизи имзогузорӣ ба санади ба кавли худашон «паймони миллӣ» ҳамон чор узви ҳуди ТТ ХНИ нишаст ва ҳар кадоме гӯё роҳбари созмони алоҳидаи муҳолиф буд. Ин рӯсиёҳиро ҳама дарк кард ва ҳеҷ кас онро ҷиддӣ ҳам қабул накард. Кабирӣ бошад иддао мекард, ки инҳо гурӯҳҳои алоҳидаанд. Ин матлаб ҳам на ба он хотир аст, ки мардум аз найрангҳои нахзатиён огоҳ бошанд. Бубинанд, ки ин тоифа на шарм доранду на ҳаё. Шояд имрӯз барои хоҷагони хориҷиашон нодаркор шуданд, ки онҳоро ба анҷом додани чунин мазҳакаи бешарафона таҳрик доданд. Бале, аз рӯзе ки нахзатиён ба катли сайёҳони хориҷӣ иқдом карданд, ҷомеаи ҷаҳонӣ пурра ба ин тоифа нафрат кард, ҳатто хоҷагонашон ҳам.

Бо гузашти андак муҳлати дигар дар атрофи саркардагони ин ташкилоти террористӣ касе намеонад. Ҳатто фарзандонашон ҳам аз доштани чунин волидайнӣ хоин рӯ мегардонанд. Чунки хиёнат, махсусан хиёнат ба Ватан амали нобахшиданӣ аст ва ҳатто фарзандони чунинҳо агар заррае номуси Ватандорӣ доранд, ин маъниро дарк мекунанд.

Рустам Раҳимов